

ת"פ 17655/05/12 - מדינת ישראל נגד ד' ע'

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17655-05-12 מדינת ישראל נ' ע'(אחר/נוסף)

בפני כב' הסגנית נשיאה עינת רון
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד
ד' ע'

הנאשם

נוכחים: ב"כ המאשימה עו"ד אריאל פס

ב"כ הנאשם עו"ד גבריאל טרנוישווילי

הנאשם בעצמו

גזר דין

על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן הורשע הנאשם בעבירה של איומים.

בתקופה הרלבנטית לכתב האישום היו הנאשם ואשתו - המתלוננת בהליכי גירושם. לנאשם ולמתלוננת שני ילדים קטינים ילידי השנים 2002 ו- 2003.

בתאריך 5/5/12 בשעת ערב, הסיע הנאשם את ילדיו מביתו ב***** אל בית המתלוננת ב***** וכאשר במהלך הנסיעה ביקש בנו הגדול כי הנאשם ירכוש עבורו מכשיר טלפון נייד מסוג איפון, עלה בו קצפו של הנאשם אשר החל לצעוק כי גם על המתלוננת לרכוש עבור הילדים דברים.

הנאשם החל לנסוע במהירות ותוך כך ובמטרה להקניט את הילדים ולהפחידם, איים עליהם כי יכה את המתלוננת.

מששאל הבן הגדול את הנאשם מדוע הוא מתנהג כך, השיב לו הנאשם כי המתלוננת מרגיזה אותו תדיר והחל לקלל אותה באוזני הקטין.

הנאשם הוריד את הילדים מן הרכב ברחוב הסמוך לרחוב מגוריה של המתלוננת, על מנת שימשיכו משם את דרכם רגלית. ומשלאחר מכן התקשרה המתלוננת אל הנאשם לשאול אותו לפשר התנהגותו כלפי הילדים, איים עליה הנאשם באומרו לה: "הגופה שלך תצא מן הבית".

ב"כ המאשימה ציינה בטיעוניה לעונש כי היא ערה לכך שמדובר בנאשם נעדר עבר פלילי וכן כי מדובר באירוע ממאי 2012 ועד היא ערה להמלצות שירות המבחן, אלא שלטעמה, ההמלצות אינן עולות בקנה אחד עם האמור בתסקיר עצמו. לאור תיאור אופיו והתנהגותו של הנאשם לאורך זמן לא ברור לתביעה הכיצד המליץ שירות המבחן לסיים את ההליך ללא הרשעה. במיוחד אמורים הדברים לאור עמדתה של המתלוננת הנזכרת בתסקיר.

המאשימה סבורה כי מקרה זה אינו בא בגדר של אותם מקרים בהם ניתן לבטל את הרשעתו של הנאשם הן מבחינת האינטרס הציבורי והן מהבחינה שלא הוכחה פגיעה קונקרטית בעתידו של הנאשם.

המתחם הראוי לטעמה של המאשימה נע בין של"צ לשישה חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות.

לאור נסיבות העבירה ולאור כך שהנאשם נוטל על המעשים אחריות חלקית בלבד, עתרה המאשימה להטיל עליו ארבעה חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה והתחייבות.

את טיעוניה תמכה המאשימה בפסיקה שהציגה לבית המשפט.

ב"כ הנאשם הדגיש כי מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי אשר ביצע את המעשים על רקע של הליך גירושין ממושך ולא קל. מבלי להקל ראש בעבירה, ציין ב"כ הנאשם כי מדובר באיומים בלבד וללא פגיעה ברכוש או במעשי אלימות.

עוד הדגיש ב"כ הנאשם כי הנאשם שהה במעצר ממשי קרוב לחודש ימים ולאחר מכן בתנאים מגבילים למשך תקופה לא קצרה.

לדברי ב"כ הנאשם הרי שהנאשם משתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן ואף רכש כלים בהליך הטיפול שעבר. כמו כן נפרד הנאשם מהמתלוננת ועל כן אין סיכון להישנות המעשים.

לטעמו של ב"כ הנאשם הרי שהמקרה שבפנינו עומד בכל המבחנים של הלכת כתב לביטולה של ההרשעה

וכהמלצת שירות המבחן יש לעשות כן. ב"כ הנאשם אף הפנה בענין זה אל מכתב שהעבירו מעסיקיו של הנאשם ואל השלכה שתהיה להרשעתו בדין על מקום תעסוקתו. הנאשם עובד מזה שנים באותו מקום עבודה ומתפקד באורח נורמטיבי ואל לו לאבד מקום עבודה זה שהוא גם המקור לפרנסת ילדיו.

אף ב"כ הנאשם הסתמך בטיעוניו על פסיקה שהציג בפני ביהמ"ש.

שלושה תסקירי שירות מבחן הוגשו בעניינו של הנאשם.

בראשון בהם נסקרו רקעו ועברו של הנאשם לרבות מערכת יחסיו עם המתלוננת לאורך השנים וטיפולם שונים אליהם הופנו בני הזוג בנסיבות שונות לאורך השנים. מגורמי הרווחה התקבלו דיווחים אודות מערכת היחסים העכורה שבין בני הזוג ואודות תלונות הדדיות שהרבו הגיש האחד כנגד השני. עתה לאחר הגירושין נרגעו הרוחות והמתלוננת לבדה היא הנמצאת בקשר עם האגף לשירותים חברתיים. התרשמות העובד הסוציאלי היא כי כיום המתלוננת אינה חוששת עוד מן הנאשם.

שירות המבחן שוחח עם המתלוננת וסקר אף את בעיותיה הרפואיות והנפשיות וציין כי זו מסרה כי לאורך כל תקופת נישואיה עם הנאשם חוותה אלימות פיזית ומילולית אשר הסלימה בשנה האחרונה. כיום התמתנו היחסים ולדעתה כך ארע בשל ההליך המשפטי התלוי ועומד כנגד הנאשם. עם זאת היא הביעה חשש כי הטלת עונש משמעותי על הנאשם עלולה להפר את האיזון היחסי שהושג בקשר ביניהם.

הנאשם הופנה להליך טיפולי על מנת לבדוק התאמתו ואף השתלב בקבוצה טיפולית הוא הגיע למרבית הטיפולים ונראה היה כי הוא מפיק מהטיפול מקור להכוונה ראויה.

גם ממקום עבודתו של הנאשם - בכנסת, התקבלו חוות דעת טובות על אופן תפקודו ועוד נמסר כי בהתאם להחלטת בית המשפט תיבחן השעייתו מן העבודה ועלול להיפתח נגדו הליך משמעותי אשר יכול להביא גם להליך של פיטורים.

באשר לעבירה דנן נטל הנאשם אחריות חלקית ויש לו נטיה לטשטש בעייתיים באישיותו, ולהשליך אחריות, באופן חלקי, על המתלוננת.

שירות המבחן ציין כי מחד שקל את חומרת העבירה ואת דיווחי המתלוננת ושירותי הרווחה באשר לגילויי אלימות לכל אורך חיי הנישואים ומאידך גיסא שקל את ההשפעה שיכולה להיות להרשעה על חייו לענין העונש, פיטורים יכולתו לעמוד בתשלום המזונות וכיו"ב, לרבות ההשפעה על האיזון ביחס שהושג עם המתלוננת וכן שקל שירות המבחן את הנכונות להשתלב בטיפול.

לאחר שיקול כל אלה, המליץ שירות המבחן על העמדתו של הנאשם בצו מבחן למשך שנה, במהלכה ימשיך לעקוב אחר השתלבותו של הנאשם בהליך הטיפול וזאת לצד של"צ.

מהתסקיר השני שהוא מעקב אחר ההליך הטיפולי אותו עבר הנאשם עולה כי העובד הסוציאלי אשר מטפל בנאשם דיווח כי הוא השתתף בחמשת המפגשים הראשוניים של הקבוצה הטיפולית ולאחר מכן הפסיק להגיע ונתק את הקשר עימו. בבירור עם הנאשם מסר הלה כי עשה כן עקב מצבו הכלכלי המתדרדר. בפני שירות המבחן שב הנאשם והביע נכונות חוזרת להשתלב בטיפול. שירות המבחן המליץ לעשות כן.

שירות המבחן ציין כי הוא מתלבט ביחס להמלצה, שכן הוא ער לקושי של הנאשם להתמיד בהליך הטיפולי ומאידך גיסא הוא ער להשלכות שיכולות להיות להרשעתו על עתידו ועל כן עתר שירות המבחן לארכה נוספת, במהלכה תיבחן יכולתו של הנאשם להתמיד בהליך הטיפולי.

מן התסקיר השלישי עולה כי לאחר הדברים האלה, הופנה הנאשם אל שירות המבחן על למנת שישולב בקבוצה טיפולית וכי מסיבות שאינן תלויות בו לא התאפשר שילובו בקבוצה עד למתן התסקיר הנזכר.

על אף חומרת העבירה, חזר שירות המבחן על המלצתו מן התסקיר הראשון, להימנע מהרשעתו של הנאשם, על מנת לצמצם את הסכנה מפיטוריו, העלולה להביא רגרסיה במצבו הנפשי וכן להשליך על התייחסותו כלפי המתלוננת והילדים ועל מנת לחזקו בהחלטתו להשתלב בהליך הטיפולי.

על פי הלכת כתב היא ההלכה המנחה לענין אי הרשעה וההלכות שבאו בעקבותיה, הכלל הוא כי אם הוכח מעשה עבירה, הרי שיש להרשיע את העבריין. רק במקרים חריגים ויוצאי דופן ניתן יהיה להימנע מכך וזאת בהתקיים שני תנאים שהינם מצטברים זה לזה.

התנאי הראשון הוא כי אי הרשעתו של הנאשם לא תפגע פגיעה משמעותית באינטרס הציבורי והתנאי האחר הוא כי ההרשעה תפגע באופן משמעותי בעתידו ובשיקומו של הנאשם.

בענייננו עסקינן בנאשם אשר מצא לאיים על אשתו עימה היה בהליכי גירושין בין במישרין ובין באמצעות ילדיו הקטינים.

לא אחת אמרו בתי המשפט את דבריהם באשר לחומרת מעשים מעין אלה ובאשר לפגיעתם הקשה לא רק בתא המשפחתי אלא גם במרקם של המארג המשפחתי.

ראה לענין זה, למשל, רע"פ 1293/08 קורניק נ. מ"י - הנאשם שם, נעדר עבר פלילי הורשע בכך שאיים על אשתו אשר חיה בנפרד ממנו בבואו להחזיר את ילדתם לרשותה במסגרת הסדרי ראייה ונדון לשנים עשר חודשי מאסר לריצוי בפועל. הן בית המשפט המחוזי והן בית המשפט העליון אישרו ענישה זו וקבעו כי היא ראויה

ומשקפת את השיקולים הראויים ואת מדיניות הענישה הראויה בעבירות מעין אלה.

ברע"פ 2564/11 קנטור נ. מ"י, נדון עניינו של מי שהורשע בעבירת איומים כלפי אשתו בנפרד, גם בשל הקשור לסכסוך כלשהו שנתגלע ביניהם אודות ילדם המשותף. הנאשם שם נדון לעונש של מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות תוך שבית המשפט דחה בקשתו שלא להרשיע אותו וקבע כי זהו אינו מאותם מקרים חריגים המצדיקים הימנעות מהרשעה. בית המשפט קמא ציין כי הנאשם נטל אך אחריות חלקית על ביצוע העבירה וכי נשקפת ממנו סכנה גם בעתיד וכי הגם שהוא מודע לכך כי הרשעתו של הנאשם תפגע בהמשך העסקתו בעתיד, יש להרשיעו על מנת להעביר לו מסר ברור וכן על מנת למנוע הישנות מקרים דומים בעתיד. ערעורו של הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה, שאף הוא סבר כי אין המקרה מתאים לבוא בגדרם של המקרים החריגים בהם תבוטל הרשעתו של נאשם, אך יחד עם זאת הקל בתקופת המאסר בדרך של עבודות שירות.

בית המשפט העליון אשר נזקק לבקשתו של הנאשם, דחה אותה תוך שקבע: "האיזון בין נסיבותיו האישיות של המבקש והעובדה כי הוא עלול לאבד את מקום עבודתו אל מול חומרת מעשיו ושיקולי ענישה והרתעה כלליים אינו מצדיק שימוש בסמכות חריגה זו".

התקבל בעניינו של הנאשם מכתב מראש אגף בכיר משאבי אנוש בכנסת באשר להעסקתו של הנאשם. נאמר כי הנאשם מועסק בכנסת מאז שנת 1988 ולמעשה מאז תום שירות סדיר בצה"ל. צוין כי ברוב שנות העסקתו בכנסת ההתרשמות ממנו היא חיובית והוא נחשב עובד מסור וחרוץ. הממונה עליו מציין כי הוא עובד מסור ומצטיין במתן שירות, מפגין יחסי אנוש טובים ויוצר אווירה חיובית. עוד נאמר כי עובדי הכנסת כפופים להוראות חוק שירות המדינה (משמעת) ועל כן אם יורשע עובד בפלילים, תיבחן השעייתו ממקום העבודה והוא עשוי לעמוד בפני הליך משמעת בבית הדין למשמעת של עובדי המדינה, אשר במסגרתו עשויים להינקט נגדו אמצעי משמעת שונים ובכלל זה פיטורים. הודגש במסמך כי גם אם לא יורשע העובד, עשוי להיפתח נגדו הליך משמעת כאמור. ועוד צוין במסמך זה כי בשנים האחרונות שם אגף המשמעת בנציבות שירות המדינה דגש בנושא הטיפול המשמעת בעובדי המדינה שכשלו בעבירות של אלימות במשפחה ואלימות בין בני זוג וכי הגם שאלה לא בוצעו במסגרת התפקיד ננקטים נגדם צעדים קשים במישור המשמעת.

הנה כי כן, גם מעבר לאינטרס הציבורי אליו התייחסתי לעיל, אמנם עולה מהמסמך האמור כי הנאשם עומד בפני סיכון אם יורשע בדין אולם אין הרשעתו מחייבת פיטוריו ועוד יודגש, כי הרי אפילו אעתר לעתירתו והוא לא יורשע, עדיין על פי התקשי"ר הוא עומד בפני הסיכון של העמדתו לדין משמעת ופיטורים.

ומעבר לכל אלה - ההלכה של בית המשפט העליון לעיל ולפיה אין מקום להעתר לעתירה כזו בנסיבות אלה.

על כן ולאור כל האמור לעיל, תיוותר הרשעתו של הנאשם על כנה.

ובאשר לעונש שיש לגזור על הנאשם -

אל מול האינטרסים הציבוריים שנסקרו לעיל ואל מול הפגיעה במתלוננת ובילדים, שקלתי את הודאתו של הנאשם, ואת נכונותו לעבור טיפול, הגם שסוף דבר לא עבר טיפול כפי שיועד לעשות.

עוד שקלתי את העובדה כי בני הזוג נפרדו באופן סופי וכי מדובר במעשים שבוצעו לפני כשנתיים.

אני גוזרת על הנאשם שני חודשי מאסר לריצוי בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות כפי שקבע הממונה על עבודות השירות בחוות דעתו מיום 12/5/14.

כן אני גוזרת על הנאשם שישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירה כלשהי שעניינה איומים.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עונשו ביום 20/8/14 בשעה 8.00 ביחידה לעבודות שירות במפקדת מחוז מרכז ברמלה.

מובהר לנאשם כי עליו לעמוד בכל תנאי עבודות השירות ובכל ביקורות הפתע שייערכו בהן. כל הפרה של תנאי מתנאי עבודות השירות תביא להפסקת המינהלית ולריצוי העונש בדרך של כליאה ממשית.

עותק גזר הדין יועבר לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ז סיוון תשע"ד, 25 יוני 2014, במעמד הצדדים.